

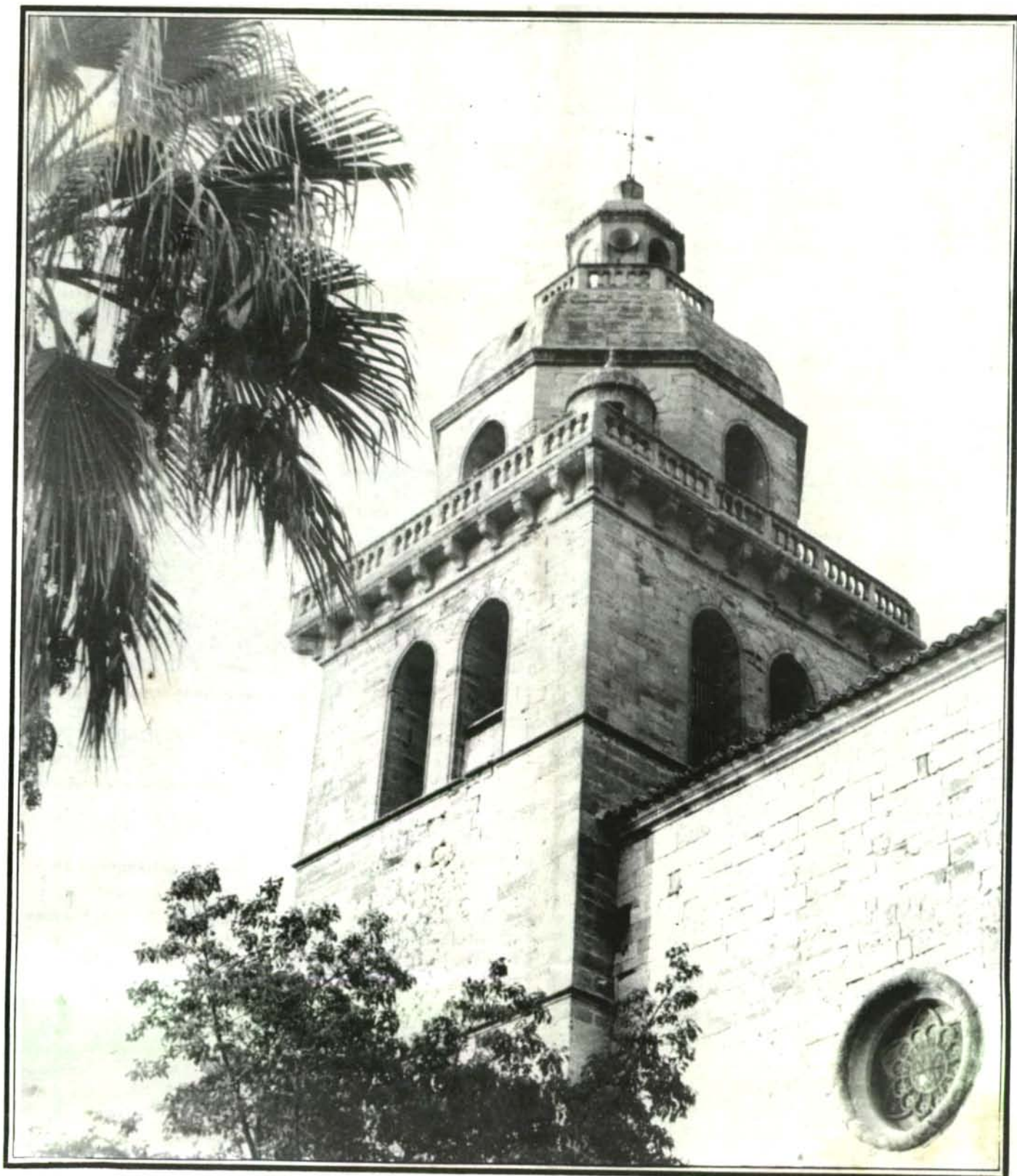
BONNA PAU

Núm. 415 Any XXXV

MONTUÏRI

SETEMBRE 1987

CLUBS COLUMBÒFILS MISSATGERS DE MONTUÏRI I ALGAIDA

El passat divendres, dia 7 d'Agost, tingué lloc en el Restaurant Can Tronca de Sant Joan el sopar de l'entrega de premis, sopar de germanor, que, com cada any, celebren els Clubs columbòfils Missatgers de Montuïri i Algaida. L'acte fou presidit pel President del Consell Insular de Mallorca, Joan Verger, el President de la Federació Columbòfila Missatgera Balear, Sebastià Mas Veny, el Vice-President de la Federació Nacional, Josep Lladó, i els batles de Montuïri, Sant Joan, Vilafranca de Bonany i regidors d'Algaida.

El primer en rebre un premi fou En Josep Sánchez, de Sant Joan; trofeu al colom més ràpid des d'Eivissa, trofeu donat per Na Maria de Can Tronca. Seguidament dos trofeus per N'Andreu Oliver, d'Algaida, que va fer campió de la general de les 6 Eivisses i campió dels coloms designats.

Es de destacar la gran campanya realitzada p'En Sebastià Barceló (Vilafranca de Bonany), que essent el 2on. any que fa viatjar coloms, va fer: 1er. del III-Alcoy (Alacant); 2on de Valdepeñas (Ciudad Real), 1er. del IV Alcoy, 2on, de Baza (Granada), per tant es mereixia fer campió social. Aiximateix cal remarcar que a l'amollada des de Baza (fondo), En Joan Ll. Gayà va fer el 5è. de Mallorca i En Sebastià Barceló, el 6è.

Aquesta passada temporada 86-87, ja érem setze socis que fèiem viatjar els coloms, i la propera temporada, 87-88 serem dos més. Això vol dir que l'afició va en augment.

Al final de la temporada, la classificació general pel Campionat Social i el trofeu a la Seguretat (regularitat), quedava així:

Campionat Social

(Trofeu patrocinat per "Seguridad i Limpiezas, S.A.")

1. Jaume Martorell (Montuïri) 218'5 pnt.
2. Sebast. Barceló (Vilafranca) 171 "
3. Andreu Oliver (Algaida) 129 "
4. Miquel Jaume (Algaida) 128'5 "
5. Joan LL.Gayà (St.Joan) 124'5 "

Regularitat - Seguretat

Trofeu Patrocinat per "La Caixa"

1. Miquel Jaume 346'65 o/o
2. Sebastià Barceló 335'94 o/o
3. Joan Bauzá Bauzá 333'31 o/o
4. Miquel Gomila 315'00 o/o
5. Jaume Martorell 295'11 o/o

Un columbòfil

PORTADA

CAMPANAR DE L'ESGLÉSIA

Moltes fotos s'han captades del campanar, però aquesta, com es pot comprovar, és una de les millor assolides.

Carta oberta a la Societat de Caçadors

En respuesta a las notas aparecidas en la página 13 del número de Agosto de BONA PAU, nos hemos movido a escribir esta carta abierta, bajo la necesidad de parar daños i perjuicios que nos estan dando algunos de la "Sociedad de Cazadores", y que consisten en desmontar paredes para extraer conejos y hurones de caza, cuyos daños ya sobrepasan las 180.000 pesetas en nuestra zona de "Ses Rotes". Es por este motivo que se ha decidido por parte de la comunidad de propietarios afectados segregar la zona i convertirla en coto privado particular, para defensa propia de nuestros intereses.

Dada la circunstancia de que los cazadores locales se resisten enérgicamente a ceder los terrenos, nosotros consideramos que los mismos fueron mal adquiridos por la "Sociedad", ya que no disponen de su vedado de caza de ninguna firma de la comunidad de propietarios.

Puesto el hecho en conocimiento de ICONA, mandaron a la "Sociedad" un oficio ordenando que quedara cortado todo vínculo con la "Sociedad" en toda la zona por nosotros solicitada.

Con todo ello, y con falsas acusaciones, querian instar a nuestros propietarios, para que algunos renunciara a sus derechos y que hicieran sabotaje a los demás, aunque fueran en contra de sus intereses, pero en bien de la "Sociedad".

En un principio acudimos a la "Societat de Caçadors de Montuïri" para llegar a un entendimiento de buena fe, y vimos que todo era inútil, puesto que la única alternativa que nos ofrecían era que pusiéramos placas rojas, sin poder cazar nadie, o que lo sembrado en aquella zona tenía que ser comida de los conejos, cosa que no podíamos aceptar.

La "Sociedad" quiere hacer ver ante el pueblo que la comunidad de propietarios de "Ses Rotes" va en su contra. Que escuche la "Sociedad" la voz del pueblo, ya que llegar a los tribunales por no querer pagar lo justo, no es tener buena fe, y oponerse a la voluntad de la propiedad, como están haciendo con nosotros, da una mala imagen de la "Sociedad".

El coto "Ses Rotes" no va en contra de la "Societat de Caçadors", sino en contra de los perjuicios ocasionados a través de ella. La "Sociedad" tendría que vigilar para evitar gente extraña. Pensamos que de todo ello la culpa la tiene la Directiva, y en especial su Presidente, por no saber adiestrar, castigar y disciplinar a sus componentes. Un presidente, para llevar con dignidad su cargo, tiene que ser de conciencia, y por ello no debería ser cazador, sino persona capaz de velar a la vez por los intereses de los cazadores y por los in-

tereses de los propietarios afectados.

Las quejas de los colonos se ha dejado oír, en el sentido de que los cazadores están pasando los límites de tolerancia que se les puede permitir, como se ha dado el caso de algunos que han sido encontrados en corrales, dentro de cercados de animales, y hasta los colombófilos se quejan porque sus unidades son presa de cazadores. A todo ello acompaña "La Sociedad" la negativa de no pagar perjuicios, acudiendo a los tribunales para eludir el pago.

Esta clase de política en contra de la propiedad, a la larga no les dará buenos resultados, pues la propiedad les deja usufructuar los derechos de caza, y ello supone un gran valor que "La Sociedad" no quiere reconocer. Y encima, quieren hacer ver que tienen la representación del pueblo, y que los que protestan contra los perjuicios van en contra de "la Sociedad"... No vemos tampoco que hayan disminuído —como ellos dicen— los daños y robos en el campo.

En fin, "La Sociedad de Cazadores" no tiene por qué echarnos la culpa a "Ses Rotes" de su mal estado actual en que se encuentra, porque ello es el resultado de su mala administración.

COMUNIDAD DE PROPIETARIOS COTO "SES ROTES"

NOCES D'OR MATRIMONIALS

1937 - 1987

Dia 2 de setembre de 1937
es casaren

Josep Roca Mayol «Piadós»
amb
Sebastiana Vich Verger
«Mascarona»

BONA PAU, amb motiu de les noces d'or matrimonials, s'uneix a l'alegria de tota la seva família, els felicita i desitja que puguin viure plegats molts d'anys.

Educar estimant

M'agrada observar i veure com de les petites coses de cada dia en podem treure grans lliçons que, a la vegada, ens serveixen per viure la vida amb ulls diferents. El comentari d'aquest mes em ve suggerit per una carta que no fa massa temps m'escrigué un matrimoni amic.

Entre altres coses deien: "La nostra fita és veure com el Roger (el fill) es va fent gran; procuram donar-li tot allò que podem i creim que és bo, encara que moltes vegades ens preguntam si amb la velocitat amb què canvien les coses avui, potser el que ha estat vàlid per a nosaltres, deixarà de ser-ho per a ell. La resposta que ens donam és que s'ha de fer lo que un sap i fer-ho estimant; ens pareix que això sempre és vigent".

Em cridaren l'atenció les paraules d'aquest matrimoni que per altra banda em semblen vàlides per a tota persona que vulgui educar algú. Perquè l'educador no és aquell que imposa les seves idees, criteris o conviccions a força de martellades o autoritat; tanmateix tota cosa imposada no penetra la persona i molt manco la transforma. Dóna més resultat educar amb la força del testimoni o la vivència sabent que, fent el que un sap i realitzant-ho estimant estarà en el camí vàlid i sempre vigent de l'educació respectuosa, i del diàleg comunicatiu.

Aquestes dues qualitats: el testimoni i l'estimació, són —com en moltes altres coses— el termòmetre indicador del grau d'una educació que mai no estarà desfasada, qualsevol sigui el ritme del temps o la moda de torn. Potser els valors d'una època restin ja caducats a la següent, però el qui transmet estimant el que pensa i viu als seus fills, està en una ruta sempre vàlida i actual.

Andreu Genovart

PLUVIOMETRE

Durant el passat mes d'Agost no s'ha enregistrat pluja a Montuïri.

El recolçament d'un poble

L'arribada a la XV edició del "Torneig de la Llum" a Montuïri suggereix un comentari afalagador. Els quinze anys trancorreguts des d'aquell 11 d'Agost de 1973, coincidint amb l'estrena de la il·luminació elèctrica del camp de futbol, han posat de relleu molts d'aspectes positius, alguns dels quals són dignes d'esmentar.

Amb la promoció del futbol base, tota aqueixa plèiade d'al·lots i joves de distints pobles que practiquen l'esport sols per afició, veuen en aquesta encontrada montuïrera un merescut homenatge a aquesta desinteressada tasca esportiva.

L'esportivitat amb què es desenvolupen generalment els encontres és una prova del desig que anima a aquests joves esportistes. I si alguna vegada algú ha "sortit de botador", pot dir-se que ha estat més pel noble afany de guanyar el partit, que per ofendre, lesionar o menysprear el contrari.

La unió entre deportistes de diferents pobles és un altre caire positiu. Així, a més de fomentar l'esport en si, s'aconsegueix que es coneguin entre ells, canviïn impressions i s'animin en la pràctica d'aquesta disciplina. I al mateix temps comencen o reviu una amistat pròpia dels qui s'esforcen per un mateix ideal.

La mostra del que cada equip és i, simultàniament, les manques enfront

d'una temporada que està a punt de començar, ve a ser també una prova inicial, tant de conjunt de l'equip com del deportista, individualment. Ja es poden entreveure els "caps fluixos" que s'hauran de posar a punt.

Per a nosaltres, els montuïrers, el "Torneig de la Llum" és qualque cosa més que presenciar una competició esportiva o que la promoció del futbol base o una demostració cultural. Per a quasi tots el "Torneig de la Llum" i més concretament la inauguració, és ja el començament de les festes de Sant Bartomeu. L'espectacle de llum i de colorit que impregna el recinte esportiu, els sons de la nostra Banda de Música, les evolucions de les "Majorettes", les danses dels balladors, la presentació de 400 esportistes, l'entrega de banderins als 24 equips participants... tot això i afegint-hi la frescor d'aquests dies d'estiu, la retrobada de gent, tant del poble com externa, que feia tant de temps que un no havia vist... tot té un significat entrançable, quasi emocionant.

L'experiència renovada i paulatinament millorada d'aquests quinze anys fa que aquesta manifestació cultural i esportiva, definitivament arrelada a Montuïri, suposi, sobretot, el recolçament d'un poble cap a l'esport base i un homenatge a aquests deportistes encara en flor.

ONOFRE ARBONA

El Torneig de sa Llum, suposa, entre altres aspectes positius, un homenatge a l'esport base. Aquí veim els trofeus i les autoritats que presidiren la inauguració, enguany.

Joan Baptista Daviu

EL DARRER TENOR MALLORQUÍ AMB "CARTELL" A EUROPA

Ei poble de Montuïri i particularment la gent que freqüenta l'església, coneix molt bé En Joan Baptista Daviu Romaguera, perquè en moltíssimes ocasions i des de fa 35 anys forma part del Cor Parroquial totes les vegades que és a la Vila. No nasqué a Montuïri però s'hi casà, amb Na Francisca Sampol Fornés. Actualment té dos fills de 24 i 28 anys i el seu domicili és a Palma des que es va retirar del camp professional.

Repasant BONA PAU, veim que a l'Octubre de 1959 ja se li feu una entrevista amb motiu de la seva anada a Itàlia, on, fins l'any 1973, visqué, establint-se a Milà com a tenor de la Companyia d'Opera d'aquella ciutat italiana. Després tornà a Mallorca... però deixem que sia ell qui ens parli:

—Des de quan, la teva afició a la música i al cant?

—Els meus pares, essent jo petit, ja tocaven piano i orgue i escoltaven discs. I des d'aquells temps, la meva afició.

—I la teva professió?

—Quan em donaren llibertat per elegir, em vaig decidir pel "bel canto".

—Quan va esser la teva primera aparició pública com a cantant líric?

—Sols tenia 20 anys i ara ja en tenc 57. Va ser en el Teatre Principal d'Inca. Com aficionat el meu debut fou en el Teatre Principal de Ciutat, el 24 de Juliol de 1954, cantant "Marina" amb la Companyia d'Antón Navarro. I el meu debut en òpera, en "Faust".

—Què més recordes d'aquells anys?

—Una vegada vaig cantar "La Favorita" en el Líric, amb Fedora Barbieri, el baríton Manuel Ausensi i el baix Romualdo Claverol. Hi assistia com espectador l'empresari del Liceu de Barcelona, el qual em cridà i em recomanà d'anar a estudiar a Itàlia i fer-me professional. I a més em va prometre que a la temporada següent em contractaria. Cosa que va complir.

—Quan t'estrenares com a professional?

Des de fa 35 anys
forma part
del Cor Parroquial

—Totd'una. Fou a Sitges cantant "Rigoletto" on vaig cobrar 15.000 pessetes. Però dies abans ja m'havia estrenat en el Liceu de Barcelona, amb "Madam Butterfly".

—Cantares a altres ciutats?

—Sí; bona part d'Europa em va poder escoltar, ja que el meu repertori era de més de 40 òperes diferents. Record haver cantat a Alemanya, Austria Hongria, Grècia, Bèlgica, França, Turquia, Romania. Això a més d'Itàlia i Espanya. Vull dir que "Rigoletto" ho vaig repetir més de 130 vegades.

—On és que més t'han apreciat?

—Sense dubte, a Munich (Alemanya), en el Teatre Nacional. Allà fou gros. La gent omplia aquell gran teatre i semblava que gaudia molt. A més, no em puc queixar perquè vaig guanyar molts de doblers.

—Què diries dels qui avui canten?

—Que n'hi ha molts que avui abusen del "falset", que no és el mateix que fer un pianíssim a base de "mezza voce" (mitja veu), que lograr-ho valent-se

Ha cantat
"Rigoletto"
més de 130 vegades

del "falset", com avui ho fa qualcú. Això demostra que manquen coneixement tècnics.

—Per què succeeix això?

—Perquè n'hi ha que no dominen la mitja veu, cosa que és imprescindible, i que avui la majoria de cantants no han après.

—Per què tornares tan aviat d'Itàlia?

—Després de quinze anys, una inoportuna malaltia de ronyons "em va xapar per mig". Vaig haver de tornar a Mallorca i deixar-ho fer.

—Què fas, des de llavors?

—Dins el que hi cap i degut a la poca activitat lírica musical que hi ha a Mallorca, he fet allò que se m'ha presentat en un pla un poc seriós i digne. I entre i entre, vénc a cantar a Montuïri sempre que la salut m'ho permet, ja que després de tants d'anys em consider més montuïrer que ciutadà.

—Què recomanaries al Cor de Montuïri?

—Que s'esforcin per assajar més vegades a fi d'acostumar-se més a la pràctica del domini de la veu pròpia. També s'ha d'anar a cercar dins el poble veus joves i bones de cara a la continuïtat del Cor.

—Quina és la teva impressió del P. Martorell?

—Puc dir que totd'una d'haver-lo conegut em vaig donar compte que es tractava d'un excel·lent músic, que si no hagués estat religiós, també hagués triomfat dins la música profana, degut al gran lirisme vocal de la seva música.

—I de Na Paula Rosselló, que aquests dies haurà vingut a Montuïri?

—Gràcies als estudis realitzats baix la meva direcció, durant vuit anys, ella ha pogut donar la passa, que pot esser defi-

*Afirma que la majoria
de cantants d'avui
no dominen la mitja veu*

nitiva pel seu futur, d'anar a Milà a preparar el repertori del cant més adequat a les seves facultats vocals. A Itàlia, amb "ses sabates desfetes" no s'hi pot anar; seria un fracàs.

—Encara volem fer-te una darrera pregunta: Què trobes, en general, de l'afició musical a Montuiri?

—Com tants d'aficionats de Montuiri, trob que el Patronat de Música hauria de patrocinar, no sols la banda, sinó també totes les altres manifestacions musicals, com són el Cor Parroquial, els "Cossiers" i qualsevol altra que pugui sorgir, ja que això sempre serà en benefici de la cultura musical del poble.

ONOFRE ARBONA

S'HA DIT QUE...

... es dia de la Mare de Déu d'Agost, quan es "Cossiers" recollien ses joies, sa frase que més se va sentir no fou "banya verda", ni "dimoni cucarell". Ses paraules més repetides, com si se tractàs d'un slogan, foren "quina calor"!

—oOo—

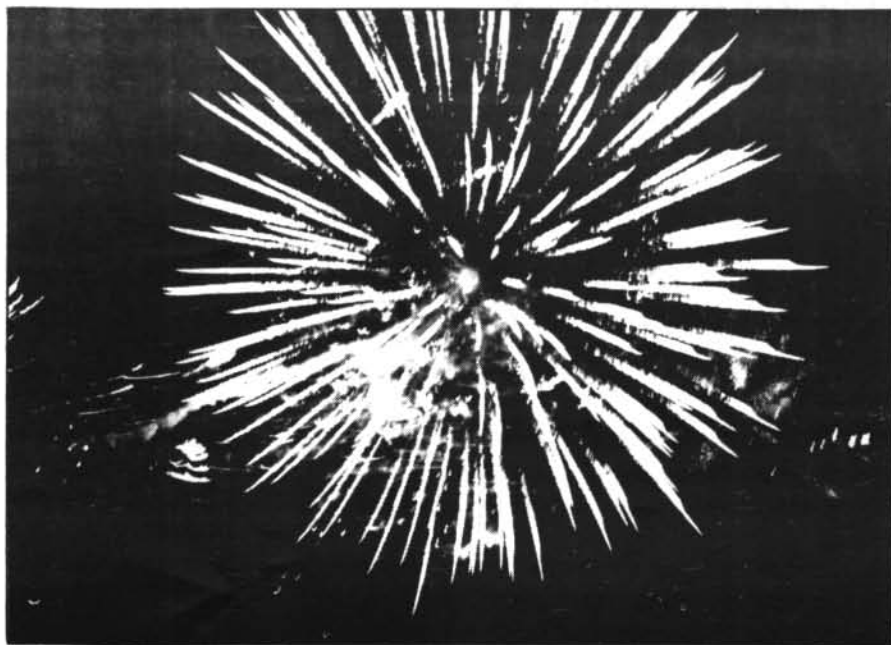
... dia 15 d'Agost, a les sis del capvespre, sa Plaça pareixia un torrador. Tanta sort que ses begudes eren refrescants!, de lo contrari qualcun des mes vells hauria fet es bategot. Però tots anaven ben animats.

—oOo—

... en aquest homenatge, a s'hora d'entregar s'obsequi a sa madona més vella de la vila —Margalida Mayol, viuda de Cardell— es regidor Guillem Ferrer (del Centro D.S.) digué an es batle: "Convé que entreguis s'obsequi tu, no sigui cosa que si jo dic "vos regalám aquest "centro", sa gent se pensi que m'han d'entregar a mi".

—oOo—

... es batle, en es mateix acte, a s'hora d'entregar es "centro" digué: A sa

Enguany qualque coet va explotar abans d'hora... Però no fou aquest.

madona major de la vila li entregam aquesta "daixona" —sa daixona era un cossiòl amb plantes—. Valga que el duia amb ses mans, perquè si no, tothom hauria cercat pertot arreu "sa deixona".

—oOo—

... a un refresc i durant un animat diàleg, un que secretament és amic des "clero", però que davant ets altres sempre el dejecta, digué aquesta original definició de capellà: "Es capellans sou uns xupa-ànimes". Es "clero" contestà: "Se veu que estàs dominat per sa llengua de s'imperi; no se diu xupa-ànimes, sinó en tot cas xucla-ànimes".

—oOo—

... a s'hora des pregó de festes n'hi va haver un, no sabem si ingenu o malintencionadament, que quan va veure es pregoner amb aquella indumentària digué: "I si un dia el fan bisbe, com vendrà vestit?".

—oOo—

... damunt pintura blanca i amb lletres grosses hem pogut contemplar es cartell des CAMP MUNICIPAL "ES REVOLT": tot nou i ben pintat. També, començant per detalls com aquest, se veu s'interès per ses coses.

—oOo—

... no sols és a Navarra o en és País Basc que peguen es "xupinaso" per començar ses festes. Aquí, però, va sortir un poc reforçat, i enlloc d'un, foren tres es coets que rebentaren a una paret de

s'ajuntament. Bé va anar que no hi hagué cap ferit, només uns petits desperfectes. Vius an es foc.

—oOo—

... devers les dues de sa matinada de dia 22 d'agost, a Plaça, un improvisat equip de futbol jugava a pler. Vegeu quina varietat de jugadors: Vicens Prado, Pep 'Bello', Pep 'Poeto', Pere Palou, Tomeu 'Llagat' i Miquel 'Mosquera'. Entre ets espectadors: Toni Nicolau i Guillem de 'ses Palmeres'; En Biel 'Carnet i N'Amador per sa premsa i ràdio; En Pere Sampol i En Tomeu 'Nyol' per donar part a s'Ajuntament; es metge per si hi havia ferits; En Joan Pocoví, per si podia fer qualque "fitxatge" interessant, i en Tòfol 'Parrí' servint en palangana cerveses fresques per apagar sa set. Només hi faltava un fotòfrag per deixar-ne constància gràfica. En una paraula: un número que no estava en es programa oficial de festes.

—oOo—

... a s'obertura de s'exposició de "10 anys de vida de la Unió de Pagesos de Mallorca" hi havia tots es regidors de s'Ajuntament acompanyant altes personalitats des Consell i des sindicat foraviler, però hi mancava es del PSOE. Un des públic comentava: "No devien sabre que havia de venir sa Tele".

—oOo—

... es Cossiers, per Sant Bartomeu, acompanyaven es Clero de sa rectoria a l'església, mentre qualcú deia: "on són es capellans?" ja que ningú en destriava cap. "Sí que hi són" digué un altre. I es de més enllà amollava: "ben bé podrien anar vestits de capellà, en aquestes desfilades..."

EN XERRIM

"CONSERVAU LO VOSTRO"**"FEIS FAMÍLIA"****"DONAU CULTURA"****Del pregó de les Festes de Sant Bartomeu**

El pregó de festes que feu don Jaume Cabrer el passt 15 d'Agost va agradar molt i qualcú ens ha demanat de publicar-lo.

No podem complaure totalmet, però sí, del seu parlament, en reproduïrem el següent tros, pronunciat ja quasi a la fi:

"Montuïrers, feis festa, tirau-vos al carrer per comunicar-vos l'alegria que teniu; com més en donareu, més en rebreu. Feis festa, com sempre s'ha fet. A mi em toca avui convidar-vos.

Permeteu-me que en aquesta avinentesa vos digui:

Conservau lo vostro, siau qui sou, estimau les carreres velles, coneixeu la vostra història, els vostres personatges, els vostres costums ancestrals... Que els vostres avis, si tornassin, vos poguessin conèixer i dir "són es nostros". Respectau lo vostro, fins vostres pedres, i entre aquestes, aquells edificis que són història antiga. Em referesc també als graons, a l'església, a la rectoria, a Sant Bartomeu, Es Puig.

Feis família, feis comunitat, i això es fa cercant el bé comú, el bé de tots, però també amb respecte a cadascú. L'Ajuntament ha de ser la casa de tots. Siau dialogants, positius, integradors, no vos enfadeu. Ni la política, ni la llengua, ni la religió, ni l'interès, ni molt manco l'enveja o l'odi o les passions vos facin enfrontar. Els homes són diferents un de l'altre, no n'hi ha dos d'iguals, no som robots. Però diferents no vol dir enemics. Sortiu-vos a camí.

Donau cultura, lletres, educació, que és senyoriu de l'Esperit. Hi ha una riquesa que val més que els doblers, que les terres, que les propietats. Esser persones és lo primer. Facem del nostre perfeccionament la nostra il·lusió".

Va concloure el parlament agraint que el convidassin a fer el pregó i va recordar finalment la seva venguda a Montuiri com a Rector.

La nota simpàtica, tradicional, característica de les festes de Sant Bartomeu, l'ofereixen cada any els "Cossiers". D'ells gaudeixen des dels més vells fins els infants. Tothom s'alegra dels seus balls, dels seus vestits, de les seves danses, de les corregudes que el dimoni fa donar als al·lots... És el quadre vell i nou que dóna singularitat a les nostres festes patronals.

CARTA AL DIRECTOR

Sr. Director de BONA PAU

Davant la insistència de BONA PAU en el tema de la distribució de les Comissions informatives de l'Ajuntament de Montuiri i la renúncia del PSM a presidir-ne cap, cosa que pareix preocupar molt a alguns redactors d'aquesta revista, ens veim obligats a fer unes puntuacions:

1. A les diferents cròniques, diari Balears i BONA PAU, es presenta un batle generós i magnànim que ofereix participació a l'oposició que l'accepta, a excepció del PSM, l'element discordant que no encaixa les derrotes. Per a mesurar el grau de generositat de l'oferta direm, perquè es sàpiga, que l'única comissió que podíem presidir era la de Serveis, una comissió de tantes atribucions, com recollida de fems i clavegueram, que s'ha suprimida de l'actual organigrama municipal.

2. Es vol donar a entendre que per primera vegada l'oposició té presidències de comissions. A l'anterior etapa municipal, i essent batle Francesc Trobat del PSM, Gabriel Ferrer d'AP era president de Comissió i Tinent-Batle

membre de la Comissió de Govern, mentre que Jaume Ramonell, també d'AP, tenia la categoria de Delegat d'Alcaldia. No pensam que aquesta informació s'hagi falsejat intencionadament, sinó que l'atribuïm a una desinformació dels redactors, actualment més preocupats per informar dels temes municipals que abans.

3. El PSM ha decidit adoptar una actitud d'oposició encara que sigui en solitari, perquè no entenem com podem governar junts amb uns partits que fins ara sols havien aportat crítiques destructives. L'oposició és fonamental i imprescindible en tot sistema democràtic. Nosaltres l'entenem com la vigilància constant de totes les actuacions de la majoria, la denúncia de les irregularitats detectades, la protesta de totes aquelles qüestions considerades d'interès i la col·laboració en els temes que hi ha concordància. Altres l'entenen con l'abandó del càrrec, la renúncia a col·laborar i la crítica sistemàtica a totes les actuacions. Per desgràcia aquests darrers són els bons i nosaltres els dolents, mirau per on.

Grup Municipal del PSM.

Detall de la portada del programa de les festes patronals d'enguany

VOLTA DES BLAT

Seguirem el costum de "Sa volta des blat" perquè és una oportunitat que es dóna a tots els montuïers perquè generosament i amb tota llibertat puguin col·laborar amb obres que beneficiaran a tot el poble.

Enguany donam especial relleu a les obres de la Sala Mariana.

Les principals despeses són aquestes: Obres extraordinàries, reforçament pis i canals de la Sala Mariana, 496.828 pts. ; pintura netetja i manteniment, 210.090 pts.; escenari i pati de butaques 654.094 pts.

Projectes per acabar la restauració de la Sala Mariana (butaques, electricista, fuster i altres jornals) 1.297.000 pts.

El total de subvencions, ingressos i ajudes rebudes fins ara, 1.301.557 pts.

Per acabar l'obra necessitam aproximadament, 1.356.455 pts.

Notes. L'Ajuntament de Montuïri ha ofert transportar gratuïtament les butaques de Palma a la Sala Mariana.

Disposam de 888.000 pts. per a la restauració de l'orgue històric de la parròquia (pagat ja l'IVA), que es començarà dins el mes de setembre proper.

La Comissió Econòmica.

ASFALTAT DE CAMINS

Les obres de pavimentació asfàltica del camí vell de Porreres i millora asfàltica dels camins d'Alcoraia i s'Avenc, trets a licitació fa uns mesos, definitivament s'han adjudicat a l'empresa Melción Mascaró per les quantitats de 9.590.000 pessetes i 4.150.000 pessetes respectivament.

Pel primer projecte, el CIM n'aporta el 60 per cent i pels camins d'Alcoraia i s'Avenc, el 80. O sia, que entre un i altre, l'Ajuntament hi invertirà aproximadament 4.770.000 pessetes.

CURSET DE NATACIÓ

Organitzat per l'Ajuntament i dirigit per la monitora Eva Rodriguez, es ve celebrant a la piscina d'Es Molí Can Rigo un curset de Natació al qual hi assisteixen una quarantena de nins i nines distribuïts en quatre grups. Va començar el 13 de Juliol i haurà durat fins a la darrereria d'Agost.

PREMI

Lluís Biel Bauzá Mayol, alumne del Col·legi "Joan Mas i Verd" ha estat premiat en el concurs de dibuix "Vive el Mediterráneo". Fou un dels finalistes de Balears i per això ha rebut el corresponent diploma i farà un vitge a Menorca. Enhorabona.

PUJADA A LLUC A PEU DE LA PART FORANA

Enguany la Diada de Lluc caurà molt prop de la festa pròpia de la Mare de Déu, patrona de Mallorca: el diumenge 13 de setembre. Per tant, la pujada a peu que organitza la Part Forana seria la nit del 12 de setembre, dissabte.

Es comunicarà el programa, a fi que s'hi puguin ajuntar tots els pobles i grups que vulguin, tant en la ruta completa a peu, com en autocar i llavors a peu des d'Inca.

Informau-vos a través de Gabriel Gomila i de Francisca Gomila "Cigala".

LA BANDERA DE MONTUÏRI AL CAMPANAR

En nom de l'Ajuntament, el batle va entregar una bandera de Montuïri a la Parròquia perquè fos hissada al campanar, juntament amb l'espanyola i l'autonòmica, amb motiu de les festes patronals.

SOCIETAT DE CAÇADORS DE MONTUÏRI

NOVA JUNTA DIRECTIVA

President: Joan Beltran Solivellas.
Vicepresident: Miquel Munar Mas
Tresorer: Bartomeu Mas Arbona
Comptador: Miquel Cerdà Verger
Secretari: Raim. Arbona Massanet
Vocals: Joan Fornés Gomila
Bernat Fiol Garau
Agustí Garau Vidal
Jaume Bauzá Verger
RECTIFICACIO

L'apartat del període de mitja veda que fa referència als cans, a l'anterior circular informativa, on es feia constar que els dijous, diumenges i festius es podia caçar amb armes de foc i cans de mostra, es notifica que en el B.O.C.A.I. B. núm. 85 del 9 - 7 - 87, es modifica la frase "cans de mostra" per "cans" (qualsevol classe de ca).

La Junta Directiva

NOMENAMENT

El Butlletí Oficial del Parlament de la Illes Balears de 31-7-87 publica el nomenament de Pere Sampol i Mas com a membre del Consell Assessor de R.T.V. E. a les Illes Balears.

ELS TALAIOTS DE SON FORNÉS

La Conselleria de Cultura de la Comunitat Autònoma té constància Oficial —segons hem llegit a la premsa diària— d'un informe mitjançant el qual es posa de relleu el mal estat de conservació i el perill parcial de desplomar-se i posterior enfonsament d'una part important del conjunt talaiòtic de Son Fornés, del nostre terme.

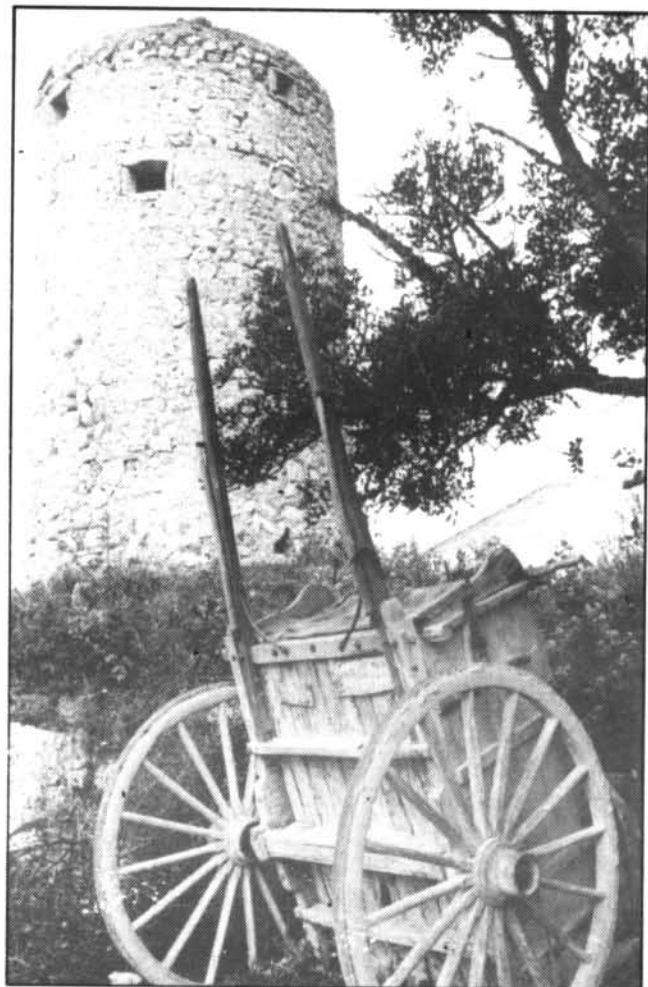
A la primera setmana d'Agost es presentà un sol·licitud a l'esmentada Conselleria fent constar aquestes deficiències i demanant que prest es comencin les obres per tal d'assegurar l'estructura d'aquest conjunt de tant de valor arqueològic.

260 BUTAQUES PER A LA SALA MARIANA

Dins el pla de restauració del teatre de la Sala Mariana hi entra la compra de 260 butaques encoixinades, dutes de la "Sala Regina" d'El Terreno. Tenen sis anys de posades i estan ben conservades. Costaran 350.000 pessetes. L'Ajuntament pagarà el transport. Com es sabut, pels anys 1960 se n'havien adquirides unes 300, de fusta, i ja usades, i que ara ja no aguanten més.

Cap a la reivindicació del La recuperació de

Els molins es concentraven en el Carrer d'

Els molins fariners del terme municipal de Montuïri actualment són motiu d'un estudi que pretén arribar al coneixement d'aquestes peculiars edificacions, fonamentalment mitjançant les característiques geomorfològiques i històriques de la comarca i en concret del nostre municipi.

LA INICIATIVA

Els treballs iniciats per l'equip compost per l'arquitecte Tomàs Bosch, la delineant Pilar Rubio i l'historiador Andreu Ramis, a fi d'impulsar la rehabilitació dels molins fariners del nostre terme municipal, estan a punt de concloure el seu camí.

Començaren aquesta tasca a principis del 85 i, en l'actualitat, la iniciativa

resta desenvolupada en un 80 per cent, havent aixecat les planimetries de dotze dels devuit molins existents, així com la informació complementària corresponent.

La iniciativa de l'esmentat equip s'empara a un decret de la Conselleria d'Educació i Cultura que regula la concessió d'ajudes per a treballs que afavoresquin la conservació, en general, del patrimoni cultural, i pretén —segons afirmen els seus integrants— formar una base documental que propiciï el coneixement d'aquesta part tan localitzada del patrimoni arquitectònic mallorquí, mitjançant la seva divulgació.

PAS PREVI

Però —al mateix temps, i això és el més important, afegeixen— es pretén

Les primeres notícies sobre l'existència de molins fariners a Montuïri es remunta al segle XVI i estaven emplaçats en el carrer d'«Es Molinar»; i un document que data de setembre de 1660, assenyalava la presència d'un moliner en el poble de Montuïri anomenat Gregori Mascaró Pisca. En el segle devuit són freqüents els documents en els quals consta l'existència del «Molí d'En Goies» i, a la fi del segle, Jeroni de Berard dona compte que el terme comptava amb devuit molins.

També es pot afirmar que els molins d'«Es Fraret» i de «Sa Torre» són del devuit o posateriors si es té en compte que el camí vell de Montuïri a Sant Joan data d'aquest segle i que els esmentats molins resten íntimament fermats al seu traçat.

A mitjan segle XIX, alguns dels molins fariners sofrien les primeres reformes i ampliacions, tant a la seva base com a la torre, per a dotar de sales cobertes de volta en la pròpia construcció, substituint en part o totalment el «cintell» o sòcol per envellar.

I en el primer quart d'aquest segle és quan es produeix la paralització de les activitats laborals en els molins montuïrers.

L'inventari ens proporciona l'existència de devuit molins i la desaparició de tres:

Can Rigo, Can Tavet, Ca N'Andreu, Can Perons, Can Borreó (esbucats), Can Ferrando, de don Joan Castelló (esbucats), Can Serra, Can Nofre, Can Vermell, d'En Gospet, de Ses Blaves, de Can Pietós, de Son Manera, Can Joanot (esbucats), de Son Costa, de Can Socies, de Sa Torre, d'Es Fraret, de Can Ballester i de Son Boivàs.

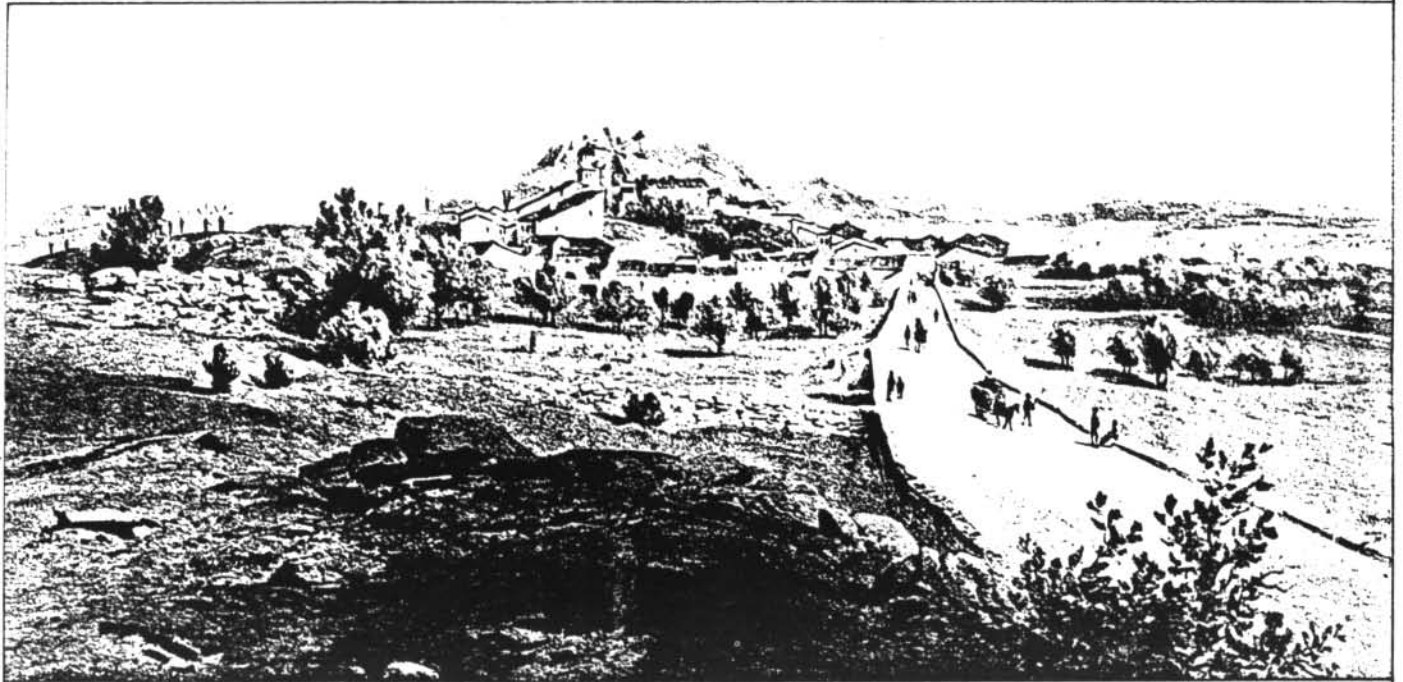
que sia el pas previ que condueixi a la seva rehabilitació. Aquest darrer aspecte justifica i dona sentit a l'enquadrament elegit —el terme municipal de Montuïri—. En definitiva, es confia obtenir una eina operativa que permeti la importància i estat d'aquestes construccions, i, al mateix temps, impulsa desde la iniciativa privada i pública, la seva rehabilitació.

Situar l'estudi a l'espai concret del terme de Montuïri, la qual cosa suposaria sacrificar una visió més ampla del que són en realitat aquestes edificacions dins Mallorca, es justifica en vista de poder obtenir un coneixement més detallat dels molins montuïrers i, en conseqüència, fa que aquest treball constitueixi una eina d'aplicació immediata i fàcil per part del Consistori, per la propietat

re patrimoni arquitectònic

molins de Montuïri

Molinar i en el costat del camí de Sant Joan

En aquest dibuix de Montuïri, de la primèria del segle passat, encara es destrien els molins que existien aleshores.

particular, o bé, com és natural, per la Comunitat Autònoma que és la que finança l'estudi. Al mateix temps, es dóna per sabuda la urgent necessitat que tenen els molins d'esser objecte d'obres de reforma, o, almanco, que es procedesqui a la seva restauració i consolidació.

LOCALITZACIÓ I ESTAT

Un inventari d'aquestes edificacions ha permès localitzar en el nostre terme un total de vint-i-una màquines de moldre gra, de les quals tres han desaparegut. De les devuit existents, deu es troben dins el casc urbà o en els seus voltants; la ubicació de la resta es troba escampada al llarg del nucli rural.

Quant a l'estat i usos actuals dels antics molins, generalment han desaparegut a quasi tots, la maquinària pròpiament dita amb la salvetat de l'estructura important i d'accés, que és la torre. La presència de la seva dreta figura, la qual, en general denota procés de deterioració per erosió i meteorització dels seus materials de construcció, en els voltants del poble, constitueix un testimoni

d'una indústria que va tenir els seus temps d'esplendor, condicionada la seva existència pel fet de tractar o elaborar uns aliments de primera necessitat, tant pel consum humà (farina per a fer pa) com pel bestiar. Hem de tenir present que cada domicili o vivenda disposava del seu forn i la madona era l'encarregada de preparar i coure les fogasses de pa, almanco una vegada per setmana.

VIVENDES I COLOMERS

Llevat de quatre dels molins montuïrers, la màquina ha generat, als seus peus, una arquitectura en forma de sales, les quals, en algunes ocasions, han substituït, a poc a poc, el «cintell» o base auxiliar des d'on els moliners procedien a manipular i col·locar les veles de les antenes o bé ja foren concebudes en el mateix moment de la construcció originària. L'estat actual d'aquestes edificacions ubicades als peus de les torres, quasi sempre amb voltes de canó rebaixades, excepcionalment amb voltes d'encreuaments, és molt precària i en nombrosos casos s'ha començat ja un procés de ruïna.

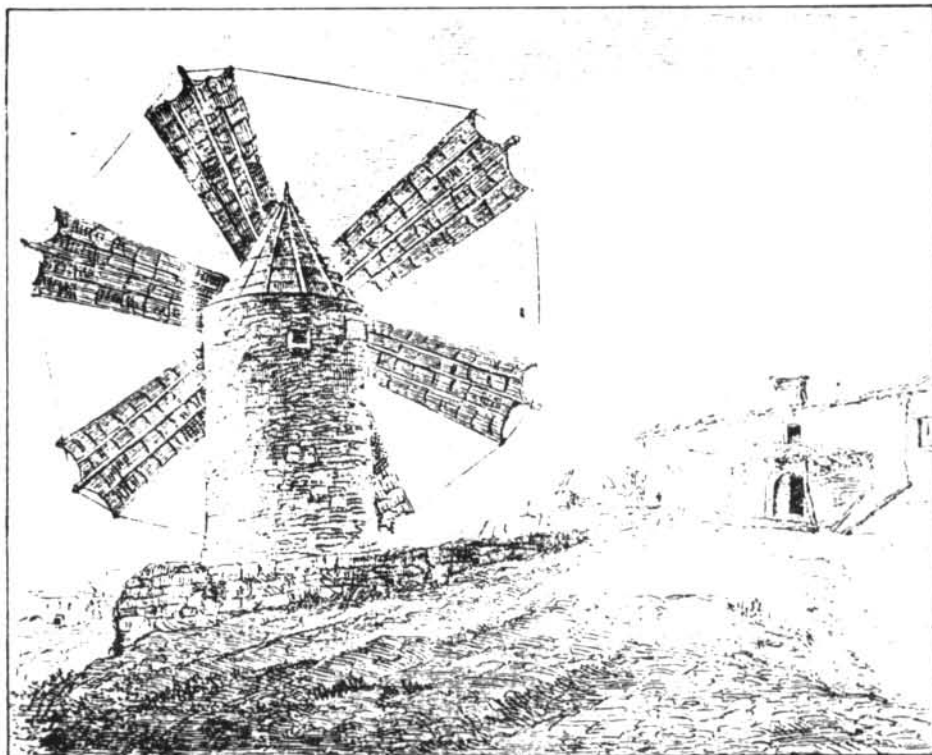
L'ús a què es destina o s'han destinat aquests immobles és, manco en dues excepcions que s'habilitaren per a vivenda, marginal, sobretot, si es té en compte el paper social i econòmic que exerciren en temps passats. En la majoria dels casos s'utilitzaven com locals i dependències d'emmagatzematge i auxiliars a les labors que genera l'agricultura o es troben totalment inhabilitats o en situació de deixadesa.

La torre, part intengrant de la màquina de moldre gra, per la seva especial estructura resulta difícil d'usar en un programa de vivenda unifamiliar convencional ja que, en nombrosos casos, s'ha intentat la seva utilització, en especial el seu tram superior, com colomers. És suficient una simple visita a l'interior dels molins per a comprovar que l'ús que es féu d'aquestes construccions, quan deixaren de funcionar, fou el de vivenda, tal com ho demostra la freqüent reforma d'alguna de les sales amb l'objectiu de convertir-la en cuina.

(Continua a la pàg. següent)

Traducció d'un reportatge publicat en el «Diario de Mallorca».

Les primeres construccions daten del segle XVI

Un dels molins del segle passat que es trobava a una casa de pagès anant a Sant Joan.

Després de molts d'anys d'abandonament, cal recuperar la tradicional estampa de Montuïri amb els molins

(Ve de la pàg. anterior)

ORIGEN ROMÀNIC

L'esbós del projecte de treball inclou un breu apartat de notícies i documents cronològics sobre aquestes característiques construccions i que s'inicia amb la tesi de Francesc de Borja Moll el qual assegura que l'origen dels molins de torre és romànic, ja que en la lexicografia, que defineix les diferents parts de la seva estructura, no hi entren ni figuren paraules d'origen àrab. Els tractadistes atribueixen a les creuades la introducció, en els segles XI i XII, dels molins de vent a Europa Occidental i la seva proliferació tingué lloc de la mà del renaixement econòmic europeu en el segle XIII.

Segons consta documentalment, l'any 1395 existia un molí de vent dins la ciutat de Palma, ubicat vora la Porta de Sant Antoni. Altres documents ens indiquen l'existència d'aquestes construccions a Castella allà pels segles XIV i XV i a les pàgines d'un codi medieval, del segle XV, de la ciutat de Rodas, un

dibuix en miniatura d'«un molí de torre amb antenes».

APOGEU DELS MOLINS

Precisament a l'esmentat segle, l'any 1435, es promulgaren els «capítols de moliners e de traginers», en els quals no s'esmenten els moliners de vent. També es coneix l'aparició d'un molí de torre amb antenes, formant part del retatule de Sant Jordi del Pintor Pere Niçard, pintura que mostra la ciutat de Palma. Un segle després, en el XVI, es registra un màxim apogeu de les construccions dels molins, amb notícies documentades de la seva existència a Catalunya i «La Mancha».

Poc a poc, a les distintes ciutats i pobles de l'illa, concretament a les zones més altes o promontoris —emplaçaments idonis per a un òptim aprofitament de l'energia que proporciona el déu Eol—, apareixen les torres dels molins amb les aspes que semblen gegantins braços. El seu nombre va en augment, per la qual

cosa en el segle XVIII arriben a tenir tanta importància que els moliners constitueixen un gremi propi.

La cultura popular ens indica que els moliners no gaudien de bona fama en el desenvolupament de les pròpies tasques. Ho demostra una sentència del refranyer mallorquí:

*De moliner mudaràs,
però de lladre no en fugiràs.*

SUBVENCIONS A MOLINS

Des de fa quatre anys, el Consell Insular de Mallorca ofereix unes subvencions de 50.000 a 70.000 pessetes per pintar els molins. Per altra part també es concedeixen unes ajudes fins a la meitat del cost de la restauració, arribant a un límit de 250.000 pessetes.

Es tracta d'un gran al·licient si se té en compte que la construcció d'un molí —si és que encara conserva la torre— pot arribar fins a les 700.000 pessetes. I si per altra part es pensa que el manteniment d'un molí no passa de 500 pessetes, es podria estalviar el cost de l'electricitat, que probablement pujaria a 10.000 o 15.000 pessetes mensuals.

SUGGERÈNCIA DE L'ASSOCIACIÓ

Per altra part, l'Associació de Molins de Mallorca diu que "ideal seria que cada Ajuntament de les Illes adoptàs un molí del seu terme municipal per a la seva reestructuració i conservació. D'aquesta manera es podria destinar la infraestructura inferior a "apartament" per a que certs artistes passassin alguna temporada escrivint o pintant temes mallorquins. Es logria promoure la nostra cultura i, a més, es conservarien les estructures dels molins".

Aquells "molins damunt un pujol, oblidats, que fan contrallum al sol ponent, caic no caic", és una de les estampes dels molins que Montuïri hauria de recuperar.

BON CONSELL, BONS RESULTATS

Acció Social. La tasca fonamental d'aquesta Area ha consistit en transformar una estructura administrativa fortament arrelada a conceptes assistencials, en un Servei tècnicament preparat, qualificat i apropiat al ciutadà.

Cultura. L'activitat cultural s'ha concentrat en dues àrees d'actuació: dotar als pobles de l'infraestructura necessària per l'activitat cultural i potenciar qualsevol acció per la recuperació i conservació del nostre patrimoni. El mateix plantejament s'ha seguit per l'esport.

Cooperació. Les actuacions de la Comissió d'Ordenació del Territori sobre la xarxa de carreteres del Consell Insular i la conservació i manteniment dels seus centres assistencials han aconseguit resultats molt satisfactoris, avui a la vista.

Economia. El foment del turisme i les ajudes a la indústria, el comerç, l'agricultura, la pesca i la ramaderia han caracteritzat l'activitat d'aquesta àrea, juntament amb projectes de protecció i conservació de la naturalesa.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Els vestuaris de «Es Revolt»

L'Ajuntament va aprovar en el Ple del mes de Juliol l'expedient per fer la subhasta de les obres de construcció del nou vestuari del camp municipal d'esports "Es Revolt".

Amb aquesta millora es donarà solució al greu problema que tenen el centenar d'esportistes montuirers que practiquen el futbol federat i també els equips que ens visiten. L'estat actual dels vestuaris que es contruïren fa quasi vint anys presenten un deficient aspecte. En aquests dos anys en què el Montuiri ha militat a III Divisió Nacional, els directius locals estaven empegueïts d'haver d'oferir aquestes edificacions als equips que venien a jugar aquí.

Un altre problema que també es solventarà serà el fet de la coincidència de dos partits en "Es Revolt", cosa que passava molt sovint a causa del nombre

d'equips del poble i també de la celebració del "Torneig de sa Llum". Aquest hàndicap quedarà solucionat perquè els vestuaris actuals no seran esbucats i podran utilitzar-se en cas de coincidència de partits, i a més, dos quartets serviran per a magatzem.

SET MILIONS DE PRESSUPOST

El pressupost de les obres puja a més de set milions de pessetes amb un termini d'execució de sis mesos. Ara bé, l'Ajuntament intentarà de l'empresa adjudicada una reducció d'aquest temps. L'aportació de les arques municipals és de 2.378.110 pessetes.

La "Construcció dels vestuaris del camp de futbol, primera i segona fase" fou inclosa en el Pla Territorial d'Equipaments Esportius de 1986, encara que

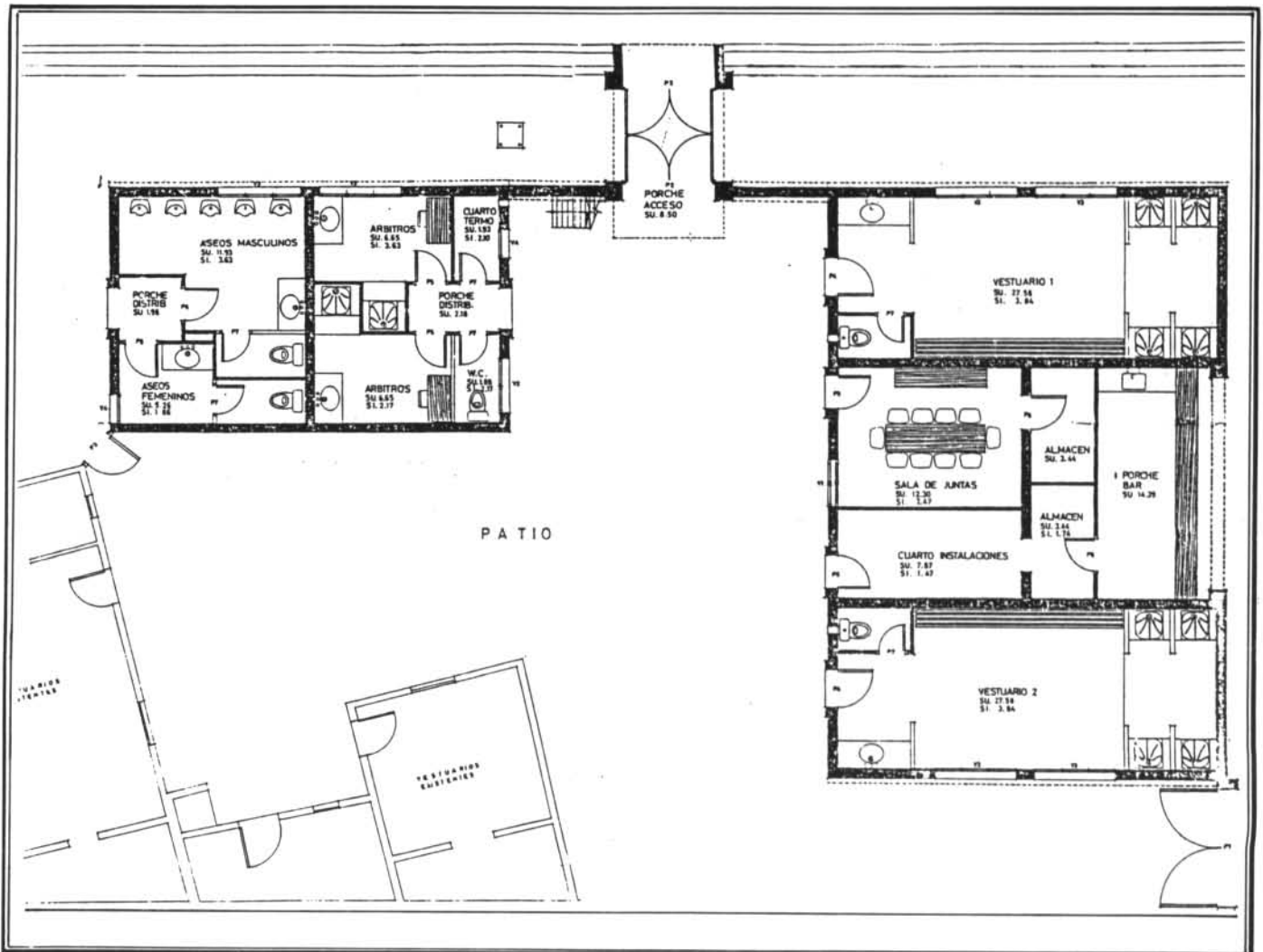
LES OBRES DE CONSTRUCCIÓ A SUBHASTA

QUEDARAN ELS VESTUARIS ACTUALS

EL PRESSUPOST ÉS DE SET MILIONS

hagués estat sol·licitada l'any anterior i no hagués pogut esser subvencionada. Es tracta idò, d'una importat consecució que ha costat temps i esforç. El projecte ha estat confeccionat per Sebastià Company, l'arquitecte municipal.

Quan es va demanar per primera vegada, s'havia pensat fer només la primera fase i un altre any, la segona. A rel

Plànol detallat i complet dels nous vestuaris del camp de futbol "Es Revolt"

una millora necessària

ES FARAN DOS EDIFICIS

Al primer hi haurà bar, dos vestuaris per a equips, la sala de juntes, dos magatzems i la sala d'instal.lacions.

A l'altre, dos vestuaris arbi-trals, servicis sanitaris per a ho-mes i dones, un W.C. i la depen-dència del termo.

de la durada llarga de les gestions i de la seva necessitat, les dues fases es faran conjuntament.

Els terrenys tenen unes mesures màximes de 103'60 metres de llarg per 83'00 d'ample i una extensió de 8.366 metres quadrats. Es contruiran dos edificis.

EDIFICI NUM. 1

El primer edifici que pertanyia a la primera fase es troba situat a 66 metres de la porta d'entrada a l'aparcament i gairebé davant el centre del mig camp nord.

Disposarà de set dependències. Dos vestuaris per als equips local i visitant. Cada un té 25 m². quatre dutxes individuals, un WC i un lavabo. Entre ambdós vestuaris hi ha la barra del bar, d'uns 15 metres quadrats i que s'orienta cap a migjorn. El bar està connectat amb un petit magatzem de 3'44 m². Darrera hi haurà la sala de juntes de 12 m². (ja era hora que el club en tengués una de seva!), un altre magatzem de 3'44 m². i la saleta per a instal.lacions.

EDIFICI NUM. 2

El segon edifici està situat a 6'40 metres de la paret de tramuntana, en front de l'àrea grossa. Té dos vestuaris de 6'65 m². cada un, dedicats als àrbitres. Cada un d'ells disposarà de dutxa i lavabo. En aquesta part que mira al pati de jugadors s'hi construiran dues dependències, una que serà pel termo i l'altra pel WC.

L'altra meitat d'aquest segon edifici disposa dels serveis sanitaris per a homes (12 m²) i per a dones (5 m²). L'entrada serà per la part que dona al camp de futbol.

Entre aquests edificis núm. 1 i núm. 2 i els vestuaris actuals, hi haurà el pati de jugadors.

Entre aquest pati i el terreny de joc es farà un petit porxo perquè els jugadors i àrbitres vagin al camp. Al costat hi haurà dues portes que romandran

tancades quan hagin de passar els jugadors i àrbitres.

Damunt aquest porxo i a una altura de tres metres s'edificarà una cabina per a retransmissions radiofòniques i per als informadors de premsa.

Tots aquests materials seran tradicionals, d'acord amb el nostre medi mallorquí: les parets de marès vist i les teules mallorquines.

Biel GOMILA

Torneig de la Llum «Sant Bartomeu 87»

Els Alevins i el Juvenils, campions en el "XV Torneig de sa Llum"

PER PRIMERA VEGADA, TRES EQUIPS MONTUÏRERS A LES FINALS

Un altre any més, l'èxit d'organització i el triomf de l'esport base han caracteritzat la celebració del Torneig de Sa Llum. Quinze anys ininterromputs són molts per a un poble tan petit com Montuïri. Els equips i persones que vénen de fora poble són els primers que lloen aquesta manifestació esportiva no solsament de Montuïri, sinó de tota l'Illa.

Els actes d'inauguració assoliren la vistositat dels altres anys; ara bé, cal replantejar-se la seva durada, que es perllongà massa temps. Hem de pensar que hi havia més de 400 joves, nins i músics drets enmig del camp durant gairebé una hora i mitja.

Hem de destacar les actuacions dels grups montuïrers que actuen i que fan quedar bé el poble davant tanta gent que ve a la inauguració: Banda de Música, Escola de Ball i Majorettes.

BONS RESULTATS ESPORTIUS

Per primera vegada en quinze anys els tres equips de la vila han disputat les finals. Es proclamaren campions els alevins per segon any consecutiu, i els juvenils, una altra vegada més.

Aquesta foren els resultats obtinguts pels montuïrers:

ALEVINS: Montuïri, 8 - Algaida, 1 i Montuïri, 4 - Ramon Llull, 0. En Miquel Verd fou el màxim golejador de la categoria.

INFANTILS: Montuïri, 5 - Algaida, 2 i Santa Maria, 1 - Montuïri, 0. Aquí vàrem copar els trofeus al màxim golejador (Tomeu Verger) i al millor jugador del grup (Mateu Gomila).

JUVENILS: Montuïri, 8 - Santa Maria, 1 i Montuïri, 2 - Petra, 0. En "Tonyete" Ortiz que va marcar quatre gols a la semifinal rebé el trofeu per esser el màxim golejador.

I PREFERENT

Els resultats dels partits pre-temporada han estat:

Arenal, 0 - Montuïri, 1 (Trofeu Ciutat de Lluçmajor).

Montuïri, 2 - Cardassar, 1 (presentació temporada).

Montuïri, 1 - Arenal, 1 (Trofeu Sant Bartomeu, guanyador Montuïri per penaltis).

G.GOMILA

El Juvenil del Montuïri, campió del XV Torneig de sa Llum.

Joan Pocoví Oliver

PRESIDENT DEL CLUB ESPORTIU MONTUÏRI PER ENGUANY

De manera provisional, En Joan Pocoví Oliver, serà enguany el president del Club Esportiu Montuïri. Ocuparà la vacant deixada pel president darrer i avui batle, Joan Antoni Ramonell.

No cal fer cap presentació d'En Joan Pocoví. Tots sabem els esforços i sacrificis que des de vuit anys ençà fa pel Montuïri. Es, sens dubte, l'ànima del club. Al final d'aquesta temporada deixarà el càrrec de president perquè hi haurà eleccions.

—Enguany és la temporada més difícil de les que s'ha trobat el club —comença dient-nos En Joan Pocoví—. He agafat la presidència accidentalment perquè, després del descens, no vull que el club se'n vagi abaix. No ens ha de passar el fet de Sant Joan, Porreres, Vilafranca, Binissalem... que arribaren a dalt de tot i llavors desaparegueren. Es un any per saber si l'afició vol futbol; tndrem aquesta categoria si l'afició respon. Si no ho fa, estarem allà on ella digui. Deman, per tant, una unió forta.

—Quines són, idò, les aspiracions?

—Jugar la lligueta d'ascens. El primer classificat puja directament a III divisió i els classificats entre els llocs segon i setè participen a la lligueta amb els equips campions de Menorca i Eivissa. Aquesta és la nostra meta.

—No és un altre objectiu el sanejament econòmic?

—Podem dir ben fort que el Montuïri, en aquesta temporada, partirà de zero, en aquest aspecte. De moment, ja hem pagat la meitat dels jugadors; amb altres hem negociat la seva baixa, una part la posa la directiva. La Federació ens ha donat 130.000 pessetes encara que se n'ha quedades altres 240.000 i que ens haguessin correspost si no fos estat perquè les multes de la passada temporada costaren aquesta quantitat. De tot el dèficit que quedi, En Joan Ramonell i jo ens farem responsables.

—Veim que —sortadament— torna haver-hi molts de montuïrers.

*Al final de temporada hi haurà eleccions.

*No volia que a Montuïri el futbol se n'anàs a baix com a altres pobles.

*De la temporada passada hem pagat 240.000 pessetes de multes.

*La plantilla de Preferent està formada majoritàriament per montuïrers.

—Aquesta és una de les altres metes: Què juguïn tots el montuïrers que puguin i vulguin. Per això ens ha sabut molt de greu que En Matas hagi fitxat pel Manacor. Es una llàstima!

—Baixes de la "plantilla" de III?

—Vidal (Arenal), Alfonso (Santa Ponça), Miralles (Murense), Prohens (Cade Paguera) i Luque, que pot esser no puguin jugar més a futbol a causa d'una lesió forta; ara bé, si pot, vendrà a Montuïri.

—Incorporacions?

—En primer lloc vull esmentar aquests montuïrers que acabaren fa un any o dos la seva etapa juvenil i jugaven a Porreres —Rafel Miralles, Diego Ortiz i Joan Barceló— o a Lloret —Gaspar Mas— i han fitxat amb l'equip del nostre poble. Voldríem que En Pere Joan Fiol jugàs, i confiam que es torni calçar les botes.

—I dels juvenils?

—Dels juvenils de la temporada passada s'han incorporat al primer equip

Miquel Angel Sánchez i Antoni Lull, que jugaren ja a Peguera a la promoció de permanència a III, i Quico Cifre, que a la temporada 85-86 ja debutà a Nacional.

—I d'altres equips?

—D'altres equips tenim En Carlos (Son Sardina), Maestre (At. Camp Rodó Santa Eulàlia), Puigserver (Campos) i Capellà (Algaida). També vull remarcar —i d'això n'estic ben content— que En Benet Campins no jugarà amb el Manacor, ho farà amb noltros.

—Com teniu els equips de futbol base?

—Tndrem els mateixos de l'any passat. Aquesta propera temporada estaran ben cuidats perquè en Joan Verger Jaume és el coordinador dels equips alevins, infantil i juvenils. Reconeix que a la passada campanya la feina de III ens absorbia; ara, amb En Joan Verger Jaume, l'esment dels joves estarà ben cuidat. Li ajudarà En Llorenç Capellà.

Biel GOMILA

L'Aleví Montuïri, campió del XV Torneig de sa Llum de la seva categoria.

LES PERSONES QUE FAN EL CLUB ESPORTIU MONTUIRI TEMPORADA 1987 - 88

JUNTA DIRECTIVA

PRESIDENT: Joan Pocoví Oliver

ADJUNT A LA PRESIDENCIA. Bartomeu Andreu Rigo

VICEPRESIDENT PRIMER I COORDINADOR EQUIPS FILIALS: Joan Verger Jaume.

VICEPRESIDENT SEGON. Esteve Barceló Prohens.

VICEPRESIDENT TERCER Guillem Garcia Pocoví.

SECRETARI: Gabriel Miralles Pizà.

TRESORER. Guillem Morlà Jaume.

CONTADOR Rafel Mayol Cerdà.

DELEGATS I PREFERENT: Guillem Mas Miralles i Gabriel Mayol Cerdà.

VOCALS: Bartomeu Mayol Fullana, Bartomeu Mayol Jaume, Joan Bisquerra Miralles, Joan Rigo Bonet, Bartomeu Nicolau Garcia, Francesc Ferrer Escandell i Llorenç Capellà Coll (encarregat equips filials).

ENCARREGAT DE CAMP: Cristòfol Cerdà.

RESPONSABLES EQUIPS

ALEVINS: Entrenador, Miquel Oliver Jaume. Delegat, Gabr. Verger Ramonell

INFANTILS: Joan Verger Ramonell i Rafel Juan.

JUVENILS: Entrenador, Bartomeu Ferrer Ribas; Delegats: Joan Antoni Payeras Fornés i Antoni Sánchez Monjón.

I PREFERENT: Entrenador, Llorenç Amengual Ferrer. Segon entrenador: Angel Prado Peinado.

PLANTILLA DE JUGADORS

PRIMERA PREFERENT

PORTERS: Jaume Pocoví i Antoni Abrines.

DEFENSES: Benet Campins, Antoni Llull, "Nando" Fiol, Albert Pérez, "Lloret" Capellà, Damià Sunyer, Joan Barceló, Gaspar Mas i Antoni Nicolau.

CENTRECAMPISTES Llorenç Bauzà, Sebastià Bauzà "Bussi", Francesc Cifre, Joan Verger i Miquel Angel Sánchez.

DAVANTERS. Diego Ortiz, Angel Prado, Vicenç Vaquer, Rafel Miralles, Rafel Fullana, Carlos Puigserver i "Jose" Maestre.

ENTRENADOR: Llorenç Amengual Ferrer.

JUVENILS

Antoni Roig, Bartomeu Rigo, Gabriel Nicolau, Gabriel Ramonell, Antoni Saestre, Guillem Manera, Josep Serra, Andreu Alcover, Martí Bauzà (tots ells provenents dels infantils), Gabriel Serra, Bartomeu Verger Serra, Miquel Sánchez, Josep Sansó, Llorenç Llull, Francesc Mas, Josep Barceló, Joan Mayol, Antoni Ortiz, Miquel Samaniego i Gabriel Sampol. Total: 20.

INFANTILS

Mateu Gomila, Miquel Ribas, Llorenç Garcias, Bartomeu Verger Rossinyol, Mateu Moll, Joan Martorell, Rafel Juan (tots ells alevins a la passada temporada), Miquel Verger, Joan Pere Socias, Cristòfol Massanet, Jaume Bauzà, Gabriel Arbona, Joan Servera i Joan Antoni Miralles. Total: 14.

ALEVINS

Jaume Mas, Josep Serra, Jaume Mayol Amengual, Guillem Munar, Antoni Mesquida, Joan Antoni Blascos (ex-benjamins), Rafel Alcover, Miquel Verd, Jaume Alcover, Jaume Mayol Roca, Cristòfol Amengual, Joan Verger, Mateu Coll, Gabriel Roig, Rafel Manera. Total: 15.

Tant als alevins com als infantils és possible que se n'hi afegeixin alguns més que l'any passat no jugaven a futbol.

Gabriel Gomila

DEMOGRAFIA

Moviment demogràfic del mes d'Agost

MATRIMONIS

Dia 8. Cristòfol Francesc Estarellas Pizà amb Coloma Ribas Ribas.

Dia 15. Dietrich Pulver amb Tonina Cloquell Gomila.

DEFUNCIONS

Dia 12. Maria Asunción Dominguez Estévez, viuda de 86 anys. "Gallega".

Dia 18. Magdalena Mayol Arbona, viuda de 78 anys. "Pavora".

Dia 22. Maria Mas Nicolau, casada de 70 anys. "Collet".

GLOSATS D'EN "PARRI"

A un que li demanava que en fes una de política

No vull parlar des Govern, ni d'ara ni des passat, lo que puc dir en veritat: que tothom se'n va des cap tant si és nostre com extern.

Miquel Parrí.

CUINAR EN CASA

RAP D'ESTIU

Es bull el rap amb ceba, alls, oli i sal. Damunt, enciam tallat molt prim, s'hi posa el rap, i després salsa maionesa mesclada amb salsa de tomàtiga. A la salsa de tomàtiga s'hi posa sal i una cullerada de sucre, i es cola.

Recepta de

Joana Arbona Ventura "Serral"

25 anys enrera

Setembre de 1962

A fi de donar més amplitud i millor comunicació a l'enllaç del Carrer de Baix amb Es Dau, l'Ajuntament ha acordat esbucar les cases que fan cap-de-cantó dels carrers Pare Vicenç Mas i Costa i Llobera.

Sor Magdalena Rossinyol Trobat. Germana de la Caritat montuïrera. ha fet professió perpètua. dins la capella de Ca Ses Monges.

Primera Comunió

Nins i nines que han participat per primera vegada a l'Eucaristia, enguany

A LA PARRÒQUIA, EN GRUP (dies 24-V i 7-VI)

Maria Vidal Rossinyol
Andreu Vidal Rossinyol
Catalina Barceló Sastre
Ma. del Pilar Amengual Gomila
Antoni Verger Miralles
Jaume Alcover Mayol
Antoni Cerdà Ferrer
Margalida Cerdà Ferrer
Antònia Font Socias
Miquel Lladó Pocoví
Petra Lladó Pocoví
Rafel Miralles Martorell
Rafel Pinteño Massanet
Rafel H. Ribas Mayol

AL PUIG DE SANT MIQUEL (diumenges d'estiu)

Miquel Llaneres Juan
Isabel Rigo Tous
Antoni Mesquida Llinàs
Joan Mesquida Llinàs
Antoni Verger Bennassar
Antònia Ma. Verger Bennassar
Maria Gayà Ribas
Rafel Gayà Ribas
Margarita Sandra Verger Rufià
Rosa Maria Noguera Martínez
Aina Garí Verger
Catalina Ma. Ribas Nicolau
Gabriel Mayol Miralles
Jaume Nicolau Bauzá.

DE L'ENTREVISTA DEL BISBE DE MALLORCA A 'RÀDIO MURTA'

TENDÈNCIES DINS L'ESGLÉSIA

—Sabem que dins l'Església hi ha diferents tendències. Com vos situau, com a Bisbe? Rebeu pressions?

—Pressions se'n reben. Dins l'Església hi ha un àmbit molt ample de llibertat per interpretar lo fonamental de l'evangeli, des de distintes postures, des de distintes edats i concepcions de l'Església i del món, i el bisbe ha de crear una certa harmonia entre aquestes tensions; no pot ser partidista, però ha de marcar al mateix temps les línies que li semblen més evangèliques. A tot això se sumen pressions vingudes també de fora de l'Església: uns perquè tenen prejudicis contra ella i se senten atacats o maltractats per l'Església i protesten, a vegades justament i altres no; uns altres, perquè cerquen el seu recolzament, i mantenir la independència de l'Església és una tasca difícil.

"LA INDEPENDÈNCIA ÉS NECESSÀRIA A L'ESGLÉSIA"

—Es manté independent?

—Sí. Jo no voldria dibuixar una

Església de Mallorca sense defectes ni pecats. Hi ha moments en que no som tan independents com voldríem, altres vegades ho hem aconseguit, però la línia bàsica és d'una necessària independència, una reducció a l'àmbit religiós, sense que això no vulgui dir que no vulguem estar presents enmig del món, per oferir a tothom la nostra fe en Jesucrist, sense imposar-ho a ningú.

"EL MÓN ESTÀ FART DE MATERIALISMES"

—Ara que sembla que tot es comptabilitza en duros i domina el consumisme, i és mal de vendre el "producte" de l'Evangeli?

—Es mal de "vendre", però principalment perquè els qui som creients en Jesucrist no som com toca i no transparentam Jesús en les nostres vides, i tampoc no tenim facilitat per trobar les maneres d'aproximar-nos al món, i també és difícil per aquesta qüestió que tu apuntaves: lamentablement, la nostra civilització i la nostra cultura està basada damunt un parell de valors que són gairebé antagònics amb el cristianisme, com són el materialisme, el consumisme, l'afany de qualsevol satisfacció material a qualsevol preu, l'afany de poder i d'influència; i en un món, on el que compten són els "duros", anar a proclamar la doctrina d'un senyor que diu: "Feliços els pobres, els qui saben desprendre's i compartir el que tenen amb els altres...", això difícilment té penetració.

Però jo també vull dir que la gent del nostre món i especialment la joventut, arriben a estar tan farts de materialismes, de consumismes, de "duros", de pressions, de mentides, que jo crec que rep a la nostra Mallorca amb major fruïció i amb millor acolliment aquestes propostes d'un evangeli que va descobrir com un camí d'alliberament de tots aquests esclavatges, i com un element que pot ajudar a construir la justícia i la pau, a alliberar la persona i la societat. Per tant: dificultat de "vendre el nostre producte", que és la fe en Jesucrist; i per altre costat, una certa major gana, un desig nou entre la joventut.

Per considerar-les d'interés, continuarem inserint diferents respostes a les preguntes que formularen al Bisbe de Mallorca, a Montuïri, el 20 de Juny de 1987.

NOTÍCIES D'ESGLÉSIA

Curset prematrimonial a Montuïri

Els dies 14 al 19 de setembre, les parròquies de la nostra comarca ofereixen un curset per a les parelles que s'hagin de casar des d'ara al mes de març de 1988. El començarem a la rectoria de Montuïri, el dilluns 14, a les 9'30 del vespre. Esperam que s'aprofiti al màxim aquesta oportunitat.

Canvi a l'horari de Misses

El diumenge 27 de setembre l'horari de misses serà el propi de l'hivern: 11'30 del matí i 8 del vespre. Al Puig, la darre-ra missa de diumenge serà dia 20 de setembre.

3 d'Octubre: Vetla a Lluç per als joves

Enguany, la Trobada juvenil a Lluç, es farà el dissabte 3 d'Octubre. Començarà ja el dematí amb una assemblea, especialment destinada als responsables de la tasca de fe entre els joves. Al capvespre hi haurà distintes activitats obertes a tots. I acabarà la Diada amb la buïlla i alegria pròpia d'una revetla. Serà la Vetla de Santa Maria de Lluç.